

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piat'a mare Nr. 22. — „Gazetă“ ese:
Joi si Duminica.

Pretiul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primeșc. — Manuscrise nu se
retransm.

Anulul XLIII.

Nr. 68.

Duminica, 5 Septembrie | 24 Augustu

1880.

Ministrul Trefort in Sacele.

Brasovu, 3 Septembrie.

Luni in 30 Augustu ministrulungurescu de culte de instructiune publica Trefort a facutu dela Brasovu o excursiune la Sacele (Săptăsate). Escela a intimpinat si aci o primire oficiala cătu se de buna. Si la intrarea s'a in Sacele s'a intematu că trasur'a s'a se fia incungiuata de cătiva băreti voinici romani cu tricolorul nationalu si pene de curcanu pe caciula. Si éta cum s'a templatu acésta. Mai antaiu voieau se escorteze ministrul Ciangaii unguri si se imbuldieu pe unga trasur'a lui, ér' pugnii calareti romani condamnati de cătra judele satului, nu ambitiunau se le spuse fratilor ciangai onoreea de a acompania pe Trefort. Dér' ministrul, vediendu in ce stare unu atragétoare erau calaretii ciangai, le facu unu se mérge inainte, atunci judele satului a camisul pe calareti romani, cari erau curatu si unu imbracati in costumul loru nationalu, că incunguire trasur'a ministrului.

Destulu că d. Trefort astfelui intimpinat a avut senatosu si in comun'a Satulungu. Aci in se etrecu unu faptu forte caracteristicu pentru d. Trefort si pentru sistemulu ce lu practica guvernatoru ungurescu facia de Romani. Faptul este inatoriu :

Dlu Trefort mergéndu se visiteze si scol'a romana normala din Satulungu (de susu) a fostu intimpinat acolo de preotul Radu Popa, care adresatu cătra Escel. S'a cu urmatorele cuvinte: „Excelentia! Scusati, că deorece nu cunoscu limb'a maghiara voiescu se ve salutu in limb'a romana...“ satul abia a esprimitu in se primele cuvinte si celentia! S'a cu fruntea incretita ilu intrerupse observarea, că densulu nu intielege romanesce nemai lasandulu se vorbesca, pleca mai departe se scola.

Cum se mai caracterisamu acésta portare a ministrului de culte si instructiune publica facia unu preotu romanu, care in poterea oficiului ar' fi fostu datoriu a adresá primele cuvinte oficiale cătra ministrul in limb'a romana. Dar si atunci, candu ar' fi potutu vorbi si sporesce? Bine că dlu Trefort nu pote saferi cele accentu alu limbei romane, dér' ore nu a stu elu datoriu intrunu asemenea casu, din respectu cătra biseric'a romana recunoscuta prin legile statului, de-a ascultá pena la sfersitu pe unu reprezentantu alu ei, care a voit u se'l bineventeze? Nu mai vorbim de regulile bunei cuvintelor dori in se ne spuna dnu ministrul, că, déca ar' fi intemplatu insusi Maiestatii Sale că se salutatu de cătra unu preotu romanu in limb'a romana, ore Maiestatea s'a nu l'ar' fi ascultatu pena finit, desi nu ar' fi intielesa totu ce i-ar' fi in?

Ei bine! ministrul merge intr'o comuna romanesca, este acolo bine priimutu, dér' n'are nici unu patientia de a ascultá căteva minute unu cursu de bineventare romanesca si acestu ministrul instructiunei publice, elu este chiamat a veghiá asupra intereselor de cultura a milioane de romani din Transilvania si Ungaria! Antaiu nici n'am voit u se credem ce ni spunea, dér' ni s'a asiguratu din mai multe demne de tota credint'a, că asia s'a petrecutu.

Amu disu că acestu faptu caracteriséza pe d-lu si ne spune ce se tienemu de asigurarea, că densulu nu iubesc monopolyulu. Romanii in Sacele isi voru insemná acésta dovéda de similitudine a ministrului si voru sci cum se respunda, adu li se va cere la anulu viitoru earasi, că se spunea pentru unu candidatu alu guvernului! Altu cu totul s'a portat antecessorulu dlu Trefort, cuiu ministrul Eötvös, candu a fostu pe la

Brasovu. Elu atunci a pretinsu chiaru, spre a se incungiuá ori-ce pressiune morală, că toti preotii si invetiatorii de alta nationalitate se-i vorbesca in limb'a loru materna. Ce diferinta intre ministrul Eötvös si intre d. Trefort!

Multu amu mai inaintatu in aceste diece ani din urma. De candu cu votarea legei pentru introducerea limbii maghiare in scolile poporale se pare, că ocarmitorii de astazi se credu dispensati de a mai respecta in aceste tieri alta limba, decat cea maghiara si déca dispositiunea ostila limbii romane ar' merge totu asia crescendu, capiloru nostri bisericesci nu le-ar' mai remané alt'a decat a ordona preotiloru că se invete toti in 48 de ore unguresce, căci déca nu unui preotu romanu i-ar' fi peste putintia de a mai intrá in vr'unu contactu cu ministrul de culte si ar' trebui se capete toti coadjutori unguri.

Ofens'a ce s'a facutu limbii romane in casul de facia este cu atatua mai grava, cu cătu ea vine chiaru dela ministrul, care este chiamat in prima linie se-o ocrótesca, ear' nu s'o desprestiúesca, căci este limb'a nationalitatii celei mai numerose din aceste tieri dupa cea maghiara. Cu person'a d-lui Trefort nu avemu nimicu, elu pote se fia forte a-fabilu cu altii, cari sciu se converseze cu densulu intr'o limba ce-o intielege, dér' s'a observatu si in alta parte, că Esculentia! Sa cu ocasiunea inspectiunii sale oficiale a neglighiatu in modu batatoriu la ochi pe Romani si totu ce e romanescu.

Facia cu acésta impregiurare regretabila nu mai poteam tacé si suntemu datori a constatá marea nemultiamire ce a produs'o procederea diui ministru intre Romanii ardeleni. La ce ne potem astepta dela organele inferiore ale guvernului, déca insusi dnu ministrul Trefort ne dà o dovéda atatua de eclatanta despre intolerantia ce domnesce astazi in Ungaria cu deosebire facia de poporulu romanu?

Cronic'a evenimentelor politice.

Celu mai importantu faptu in intrul monarhiei este primirea Maiestatii sale in Cracovia, care a fostu in adeveru stralucita si triumfala. Aristocrati'a polona si burgesi din Cracovia si alte orasie erau in costume nationale forte bogate, asemenea erau in costumu nationalu deputatiunile tieranilor; Rutenii erau imbracati in haine cafenii. Intrandu in sal'a dela gara splendidu decorata, strigariile de urá si „Niezzyje“ nu mai voieau se ie'sfersitu. Land-maresialulu Wodzicki salută pe monarchu in limb'a polona si rutenia si dise intre altele: „Limb'a nationala in oficiele tierii, bunulu celu mai scumpu alu unui poporu, este unu presentu alu Maiestatii Vostre, acésta nu-o va uitá nicio data poporulu! Maiestatea S'a a respunsu cu cuvinte forte calduróse.

Imperatulu Russiei a tramsu pe guvernatorulu dela Varsovia generalu Albedinski că se salute pe imperatulu Austriei la Cracovia. Se anunta dela Bucuresci că peste căteva dile ministrul de resbelu generalu Slanicenii va pleca la Cernauti, spre a salutá acolo pe monarchulu Austro-Ungariei in numele principelui Carolu.

In caletori'a s'a principele Carolu alu Romaniei a visitatu si famili'a imperatésca din Berlin. Principele Bismarck fiindu insciintiatu de sosirea Domnitorului romanu a venit u anume dela Kissingen la Berlin spre a se inteliu cu elu. Acésta inteliu a principelui Bismarck cu Domnitorului Romaniei este de-o mare importanta in momentele de facia. La 29 Augustu a plecatu principalele Bismarck dela Berlin la castelulu de véa imperatescu in Potsdam si a statu acolo 2 ore cu principalele Bismarck. Se crede, că se fi fostu vorba si de redicarea Romaniei la rangu de regat. Déca

Berlinulu ar' luá initiativ'a, tote cabinetele s'ar' invoi la acésta.

Se dice in se, că Romani'a n'ar' ajunge la dorint'a acésta asié de usioru. Cestiu nea navigatiunei pe Dunare inca nu este rezolvata. Principele Bismarck ar' voi se intrebuinteze momentulu, punendu principelui Carolu cutitul la gátu, si curéndu că o conditie „sine qua non“ că se faca pe guvernulu seu se céda in cestiunea dunareana, căci numai asié s'ar' poté astepta la unu sprigini moralu din partea Germaniei si a Austro-Ungariei. — Deodata cu aceste sciri se scrie si din Paris cu privire la cestiunea dunareana, că ministrul plenipotentiaru d'acolo D-nu Cogalniceanu ar' fi adresat guvernului seu dela Bucuresci, inainte de plecare s'a, unu memoriu privitoriu la cestiunea Dunareana, in care combate viu planurile Austriei. In unele cercuri din Paris domnesce parerea, că principalele Carolu va desavuá inca pe ambasadorulu seu. (?)

Diarului „Politische Correspond.“ i se scrie din Bucuresci eu dat'a 23 Aug. urmatorele: „Din mai multe parti s'a atribuitu tendintie politice manevrelor romane, cari cătu de curéndu se voru tiené la Tiganesci. Aceste in se dupa cum dovedescu urmatorele date autentice, n'au nici o tendintia din cele atribuite. Manevrele incep la 20 Aug. ts. v. si tienu pena in 25 Septembrie st. v. in continuu cu exceptia numai a 5 dile de odihna. Comandantu alu lagărului este generalulu Radovici si siefu alu statului majoru locot. Colonelu Lahovari. La manevre voru luá parte: din armat'a campestra: 3 regimenter de infanteria de linia, 2 batalioné de venatori, 2 regimenter de artillerie, fiecare de 4 baterii cu cete 4 tunuri (adecă fiecare regimentu de artillerie are 8 baterii a 6 tunuri); apoi din arm'a de artillerie; 2 regimenter de dorobanti, regim. de rosiori, regim. de calarasi in unu numeru efectivu de 360 cai pentru fiecare regimentu de cavalerie. Si trupele pedestre pleca in lageru numai cu o parte a numerului seu efectivu si adecă fiecare batalionu cu 360 soldati. Din trupele de geniu voru pleca la manevre numai unu despartimentu alu sectiunei telegrafice si o compania de pioneri. Trupele voru locui in campu sub corturi parte francese noue, parte in se turcesci; oficerii in barace si corturi de oficeri. Tote trupele, cari i-au parte la aceste manevre, inainte de a pleca in lagăr, trebuie se termine mai antaiu cu tragerea la semnu. La aceasta ocasiune trebuie se accentuam si impregiurarea, că armat'a romaneasca se inestreaza chiaru acum din resputeri cu pusci noue Henry-Martini si cu carbine. Din aceste arme pretișoare Romani'a posedu deja preste 130,000 bucati. Esercitiulu manuarei acestor arme se face in Cotroceni din 1 Iuliu pena ia 1 Octobre de căte 1 oficeru, 3 suboficeri si 3 soldati, cari apoi au se dè instructie mai departe la despertiamintele loru. La instructie i-au parte tota cavaleria si dintre regimenter de dorobanti 10,000 ómeni in restimpu de 2 luni. Esercitiile aceste se facu si in Moldov'a. Concentrarea trupelor la Tiganesci a inceputu deja si M. S. R. Carolu va sosi acolo pe la medilocalu lunei lui Sept.

„L'Independence Roumaine“ vorbesce despre nouatatile telegrafice atatua de abundante in pres'a europeana, cari anuntia turburarile din Dobrogea. Brigandi, ciocniri intre soldati bulgari deghisati in Turci si pazitorii de fruntarie romani, lupte impregiurulu Arab-Tabie, rescol'a Bulgarilor in nou'a provincia, tote aceste nouatati, dice ea, isi gasesc locul in colonele mariloru diare francese, germane, anglese si austriace, si cu tote desmintirile novelistii 'si cauta de lucru. „Cei din Viena au trebuita se fiu turburari in Dobrogea, dupa cum se simte trebuita unei aliantie ofensivodefensive intre Bulgari si Serbi, urmáza „L'Indépendance“, si apoi adauge că, in fia care di „oficina falselor nouatati

stabilita de biuroulu pressei vienesu mai in totu Orientulu gasesce mijlocul d'a-si tramite pretutindeni telegrama'i de sensatiune." Coprinsulu acestor telegrame este din cele mai false, atinge chiaru ridicululu, cu tóte că, fiindu scrise tóte fórté seriosu, sunt ómeni, cari le dau credientu. Apoi se mira că guvernulu, care are atàta graba intru a desminti totu ce nu'i convine, nu gasesce unu cuventu de disu că se asigure opinionea publica in Europ'a si in tiéra, si finesce prin intrebarea. „Deca tóte astea sunt adeverate, pentru ce le suferu oficiosii nostri ? séu déca sunt minciuni, pentru ce tacu ?"

In fine, gratia staruintiei cabinetului anglesu, marile poteri semnatarie totu s'au decisu a face demonstratiunea navală, de multu projectata. Flot'a europénă, care va fi compusa din náile cuirassate ale celor siése poteri, se va aduná in Ragus'a, la litoralul Dalmatiei ; admirul anglesu va ave comand'a superiora peste acésta flota. Interessantu este, că Anglia jocă astadi rolul conductoriu in politic'a orientala. Mr. Gladstone are unu planu, pe care ilu urmaresce cu mare tenacitate. Ministrul anglesu a declaratu in modu confidentialu tuturor cabinetelor, că in casu de lipsa elu singuru va infrange resistenti'a Pórtui. Acésta declaratiune categorica a adusu cu sine, că Russi'a indată a consemntu, Itali'a asemenea, spre a nu se strică cu Russi'a, si in fine si Françia, care nu voiesce se lase onórea actiunei numai Angliei. In urm'a acésta Germania si Austro-Ungaria n'au avutu in cártau si au trebuitu se consimta si ele in fine. Dupa cum se vede aliatii austro-germani nu prea sunt incantati de ide'a demonstratiunei navale, căci se temu, că nu cumva se aiba urmari mai seriouse. De aceea la Berlin si la Vien'a se observa tendenti'a de a amaná actiunea cárta mai multu. Cei din Londra inse nu voru dă nici celu mai micu regazu, Mr. Gladstone a dovedit odata, că elu nu ingaduie nici-o traganare a cestiunei. Actiunea anglesa preponderéza astadi in concertulu europeanu. Si not'a cea din urma colectiva dela 3 Aug. s'a redactatu in Londra si la energetic'a staruintia a lui Gladstone a fostu primita de tóte poterile. Acésta nota vorbesce despre mesuri, ce le voru luá poterile semnatare spre a stá intru ajutoriu principelui muntenegrénu, că se pótă luá cu poterea orasului Dulcigno." Pórt'a a respunsu categoricu, că ea nu va participá la mesuri de feliu acest'a.

Politic'a cabinetului Gladstone a produsu cu deosebire la cei din Berlin mare indispositiune, ei sustinu că Gladstone ar' lucrá numai in favorulu Tiarului russeșeu. Altii sunt de parere, că in fapta nu esista o actiune comună, o aliantia anglo-russescă. Russiei i convine acum a merge cu Anglia, dér' Mr. Gladstone si-ar' indreptá politic'a tocma in contra Russiei, elu numai de aceea cere dela Turcia, că se faca jertfe asié mari, pentru că se impedece cu ori-ce pretiu o explosiune a erbariei orientale. Ori cum ar' fi inse, nu se pótă contesta că in fruntea actiunei orientale stă astadi Anglia si că Austro-Germania s'a alaturata mai multu silita la ea. Dupa unii comandanții generalu alu flotei europene a capetatu deja instructiunile sale, dupa altii proiectul anglesu alu acestor instructiuni va forma obiectul unor discusiuni mai indelungate intre cabinete.

Corespondentulu din London alu diarului „Bohemian“ caracterisiza in urmatorulu chipu, situatiunea din peninsula balcanica, dicendu că represinta vederile cercurilor politice din Londra : „Nimeni nu mai crede pe aici intr'o participare sincera a Russiei in concertulu europeanu. Cele mai mari ingrijiri le provoca inse atitudinea Frangiei, care, de candu situatiunea din peninsula balcanica a devenit in grijitoria se gandesc la altu-ceva cu totulu de cárta la popórele de josu de acolo din Turcia. Déar' tomai acésta atitudine ecuivoca a Frangiei i convine Russiei ; ea apasa cu o greutate de plumbu asupra a totu ce o impedita, asupra aliantiei austro-germane. In acésta vede negresitu Anglia, aliat'a ei naturala, si de aceea sfortiarea principală a guvernului anglesu, este déca face pe Austri'a si Germania se reincépa o politica de actiune. Elu este fórté hotaritul că, la casu deo intervenire devenita trebuintioasa se nu permita Russiei a se face singura esecutórea hotaririlor marilor puteri, căci atunci aru fi celu mai mare periculu pentru interesele Angliei si unu resbelu generalu aru deveni inevitabilu. Recent'a nota circulara confidentiala, tramisa de guvernului anglesu puterilor, probeaza că Anglia a reluatu o atitudine activa, si de aceea voiesce se 'si aiba la vreme manile libere in Asi'a.

Acésta schimbare in politic'a d-lui Gladstone are unu efectu cu atatu mai linistitoru, cu căt primul ministru, sub presiunea faptelor, a ajunsu a gasi pe adeveratulu aliatu si sè lase la o parte rusofili'a s'a. O alianta chiaru numai partiala a marilor puteri, si care aru fi gata sè se amestec, va face pe Rusi'a sè se gándeasca multu mai 'nainte de a-si reincepte vechiul ei jocu.

Se scrie de la Atena cu data de 16 Aug. catra „Politische Correspondenz“ : „Decretele de mobilisare au fost urmate de o serie de ordonante iscalite de consiliul ministrilor. Afara de contingentul celor doue clase din urma, Grecia chiama sub arme reserv'a pena la contingentul de la 1850 si toti ómenii validi cari, pentru o cauá séu alta, n'au terminat anii de serviciu. Tóte munitiunile si totu praful s'a concentrat in magaziile insulei Sf.-George, situate inaintea golfului din Salamina, Ministrul de resbelu, socotindu că mobilisatiunea nu va ave locu iérna, a decisu a imbracá trupele cu uniforme de pauza. S'au poruncit 90,000 la Paris si la Lionu : 65,000 voru fi confectionate aci. Trupele dupa ce voru fi esercéte in garnisonele loru, voru ocupá trei lagare stabilite la Nordul Greciei. Trupele din Atena si batalionele de voluntari voru campá in impregiurimile orasului. Escadr'a va fi gata la finele lui Septembre. Corvet'a cuirasata, George, va fi reparata cu totulu la arsenalulu din Neapole. Se tratéza in America cumperarea a doue nai cuirasate. De la publicarea decretelor, 9,120 voluntari sau angajati si si-au inceputo serviciul.

De candu cu discursulu lui Gambetta dela Cherbourg si cu responsulu organului bismarckianu armistițiulu, ce'lui inchejara press'a, germana cu cea francesa, pare a fi incetatu. O impregiurare a contribuitu la redesteparea dorintelor de revansia in Françia : serbarea de diece ani a victoriilor elutate de cătra armata prusso-germana. Ce-i dreptu in Berlinu se hotarsi, că serbarea acésta sè se faca in modu cárta mai puçinu batatoriu la ochi, pentru că se nu irite prea multu pe Francesi, dér' cu tóte acestea nu s'au potutu impededá demonstratiuni esteriores, că iluminatiuni s. a.

In preser'a aniversarei a 10-a a victoriei dela Sedan imparatulu a adresatu armatei germane o proclamatiune, reamintindu-i diu'a aceea de gloria si multiamindu-i fierbinte si cu acésta ocasiune ; armata se fia modelu in inplinirea cerintelor onorei si a datoriei, se observe disciplin'a cea mai stricta si niciodata se nu se osteneasca in diligenta de a se prepara pentru resbelu, atunci armata germana va fi intotdeauna unu scutu tare alu patriei.

Unu articulu alu diarului francesu „L'Estaffete“ arunca órecare lumina asupra spiritului, ce domnesce intre Francesi cu privire la Germania. Acestu diaru vorbindu despre miseri'a cu care va ave a se luptá Germania in érn'a viitora in urm'a relei recolte, pune in tóta seriositatea intrebarea, că óre Europa si cu deosebire Françia se nu-i sara in ajutoriu germanului poporu germanu orfanu. In fine, dice numita fóia, o asemenea procedere n'ar' contine nimicu rusinatoriu pentru tiéra, care primește bine-facerile ; dér' ar' trebuí mai antai se dovedesca, că i-au secatu tóte isvórele proprije spre alinarea miseriei. Acésta inse nu e asia in Germania : datori'a imperiala si datori'a de statu prussiana este relativu fórté neinsemnată si afara de acésta mai au 300 milioane in cass'a de resbelu dela Spandau, 700 milioane in cass'a invalidilor si 100 milioane in fondurile fortaretilor.

„Imperati'a germană“, finesce „L'Estaffete“, „iluminéza pentru serbarea bataliloru cástigate. Asia-dér' se si platésca ! Imperati'a germană isi tiene de gloria, de a trece de poterea cea mai mare militară a Europei. Asiédér' se platésca ! Imperati'a germană, unu colosu cu pecioare de lutu, s'a facutu pentru o perioada de 50 de ani temnitiariulu Elsatiei-Lotaringiei, care nu voiesce se scia nimicu nici de anexiune, nici de assimilare. Asiédér' se si platésca ! Imperati'a germană, care possede unu miliardu in bani gat'a pentru resbelu, nu pótă se lase, că supusii ei proprii se piér'a de miseria si de lips'a lucrului. De aceea se platésca ! Déca Germaniloru le place a suferi fóme si a tiené pentru aceea in lantiuri Elsati'a si Lotaringia, standu totodata paza inaintea miliardei din cass'a imperatésca, atunci acésta este tréb'a loru, de care nici Françia nici Europa n'are a se ocupá.“

De baronulu Haymerle, ministrul de externe austro-ungaru, nu se vorbesce asia de multu,

cum se vorbea de Andrassy. Se vede că lui Haymerle nu-i place a face multa sfara in tiéra si clama si este de principiul, că mai bine e cárta despre unu ministru nu se vorbesce prea mult. Acuma inse vine la ivela si baronulu Haymerle se anuntia, că elu in curându va ave o intrevedere cu Bismarck la Friedrichsruhe. Cei doi ministri semtu trebuinta de a se intielege asupra situatiunei, celu mai viu documentu, pentru că ea trebuie se fia fórté incurcata. Ce va ave din contactulu acesta personalu alu lui Haymerle cu Bismarck nu se scie, diarele germane idealismulu loru nu vedu in acésta intalnire cárta numai si numai o garantia mai multu pentru pacea lumiei.

Diarului „Pester Lloyd“ i se scrie dela Berlin (30 Aug.) că conferintele indelungate ale principelui Carolu cu D. de Bismarck au avut de scopu si regularea succesiunii la tronu, Medicii cei d'antai dela Viena dela Würzburg se fi declaratu Dómnei Elisabeta densa nu mai póté deveni mama. Prințul care mai antaiu nu se potea dedá cu ide'a acéasta a invoitu acuma a adopta pe usu nepotul sochiului seu, pe fiul alu doilea alu printul Leopold de Hohenzollern, spre ai asigura succesiunea la tronul romanu. Acuma inse se ivese o noua dificultate. Main'a celui ce e a se adopte o principesa portugesa si tiene fórté multu religiunea romano-catolica, ea refusa de a se semti, că fiul seu se tréca la ritulu ortodox cea ce este neaperatu de lipsa pentru Roman. Acuma voiescu se mai indulcesca acésta păr amara prin aceea, că principele Carolu va fi proclamat de rege si se crede, că corón'a unui reprezentant mai curându se fi considerata că unu evantul amagitoriu pentru schimbarea creditiei. Multe combinatiuni de aceste se voru fi mai facute si prin alte foi cu privire la obiectele discussiunilor intre principale Bismarck si Domnitorul roman. Cine a fostu juse de facia se auda ce au vorbit acastia doi iutre olalta ? —

Press'a opositiunala din România cu deosebirea „Democratia Natională“, organul partidei rusofile, face imputari guvernului actual că ar' voi se „injuge România la caru prințelui de Bismarck si al baronului Haymerle.“ „Democratia“ deduse acésta chiaru din articolul „Romanului“, care lamu fostu reprobusu si noi in Nr. 65 „Gaz. Trans.“ La insinuarea „Democratiei Nationale“ respunde „Romanul“ de Vineri, declarandu, că guvernul nu voiesce a vinde tiéra in Austriei, nici Russiei si că urmaresce numai garantarea intereselor romanesci si altu nimicu „Roman.“ dice, că pasagiul acel'a din articol memoratu, unde arata „că simpathia si incredere Romaniei către marile poteri vecine nu se pot intari de cárta prin impacarea intereselor“ si escluderea ori-carei veleitati de incalcare, — scriisu cu privire la cestiunea Dunarii ce se desbate de cárta timpu, pe nouu teren pe care a pus'o dorintia guvernului austro-ungar de a-se dă delegatul seu presidintia de drept in comisiunea dunareana, cu atributiuni cari puna in manile sale o mare parte din autoritatea acestei comisiuni. Pena acuma presidintia reprezinta de acándu tuturor delegatilor statelor reprezentante in comisiune si presidintele nu este altu nimicu decătu organulu vointelor si hotaririlor omisiuniei.

Dupa ce constata aceste „Romanul“, voiesce arate, cum scie se profite rivalii Austro-Ungariei de acésta veleitate manifestata de cătra guvernului, apoi polemiséza cu „Democratia Natională“, care o numesce „Le Nord“ din Bucuresti. („Nord“ este cunoscutulu diaru rusofili ce apară in Bruxelles). Pentru „Democratia“ — „Rom.“ — Russi'a este luceaferulu si Romanul satelitulu; „Romanul“ inse este organulu intereselor esclusivamente romanesci si are o egala cordonamenta către tóte poterile, elu nu imbrăgișoaza sprinținu ce-i vine dela una din poterile decătu déca ilu crede sinceru si déca vede venindu din alta parte o amenintare“ s. a. Mai departe combate „Romanul“ assertiunea „Democratia Natională“, că guvernul romanu ar' cere că preia aliantiei cu Austro-Germania reluarea Besanbiei. „Dem. Nat.“, facia de acésta pretinsa promisiune, pune promisiunea ce-o face Russi'a Romaniloru in casu unei aliantie, care ar' vali mai multu, adeca incorporarea Bucovinei si

Transilvaniei. La acésta respunde „Rom.“ asigurandu, că guvernul român nu voiesce se face o politica de aventura, sciindu că s-ar' pune numai în mare pericol, manifestandu asemeni veleitati de cucerire său revindicare. In fine scrie „Romanul“ :

„Pe cătu inse România este nevoita să se concentreze ea insasi, pe atâtă e datore a nu lasa se i se atinga nemicu din ceea ce a dobedit. Doarintă ce se sustiene, că a manifestat guvernul austro-ungurescu în privința Dunării, tocmai în aceea parte a fluviului, unde Austro-Ungaria n'are nici o palma de pamentu, pe candu România a posede în totu lungulu anu tiermu, si intr'o mare parte ambele tiermuri si gurele, atinge unu dreptu suveranu de primulu ordinu alu statului Romanu. Candu s-ar' atinge numai dreptulu, lucrulu ar' fi deja destulu de gravu; reulu este inse si mai mare, se reduce la fórtă puçinu lucru rolulu pe care Europa a voită se lu dè României, incredintandu'i paza Dunării de jesu. Si interesulu Europei pentru România ar' scadă in raportu cu impugnarea roilui seu.“

„Ori cătu de scumpa si de pretiósa ar' fi der' României amicii' Austro-Ungariei, ea n'ar' pută se abdica la rolulu seu. De aceea ea spera că guvernul austro-ungurescu, apretiuindu mai cu ne-partinire dreptele impotriviri ale României, interneate pe tecstele cele mai positive ale tractatelor, va renuntă la o pretensiune care dă dejă atata sporu rivalilor ei in Orientu. Guvernul austro-ungurescu va avé, speram, prevederea de a renunția la ceea ce ar' potă se i instraineze simpatie si increderea tuturor popořelor din Orientu, cari nu cauta de cătu o putere desinteresata, spre a se rădiema pe dënsa cu siguranti'a.“

Causă agrara ardeléna in dietă maghiara.

(Urmare.)

Iuliu Horváth: Se nu atribuim lucrului mai multă însemnatate decâtă are într'adeveru. Eu nu cercetedin, că se potă aplică după dreptu cuventulu furtu la imobile, cutediu inse a afirmă, că este purulu adeveru, că pénă in timpu din urma s'au ivită casuri de estindere prin aratura, de devastare permanentă, aprindere si appropriare a padurilor proprietarilor. Nu sciu, cum o numescu acésta juristii, dăr' sciu atâtă, că este trecerea averei din posessiunea unuia in posessiunea altuia, si anume nu pe cale normală.

Candu nu e vorba, că cei ce posedu enclave să se depossedie, ci că s'ă se stramute si se li se dea deplina desdaunare, nu potu pricpe, cum se potu afirmă, că se ataca proprietatea individuală?

Aici in capitala s'au facutu espropriatiuni pentru bulevard, era legislatiunea, deca astă necessaru, potă dispune că in interesu publicu se se espropriedie aveera cuiva prelungă desdaunare deplina (Esclamatiuni in stang'a: Da! in interesu publicu!) si d-vostre numai in cestiunea acésta ve propuneti espropriari? (Sgomotu in stang'a.) Aici nu e vorba de edificie pretióse, ci de nesce case prin paduri, cari abia au valóre de 50 fl., de cari se astă mai cu séma numai prin secuime, unde comunele proprietare nici pénă astă nu-si potu folosi padurile de enclavele acestea, cari sunt o adeverata pedeca pentru exploatarea proprietatii.

Primescu propunerea baronului Kemény Kálmán.

Coloman Kemény: Cercu cuventu pentru că mi s'au interpretat reu cuvintele. Dl. Chorin a disu in motivarea sa, că primindumi-se propunerea numerose familii ar' deveni deposedate. Eu n'am intielesu acésta asié. Testulu vorbesce de parcele neinpoporate ce se astă printre paduri si eu numai schimbarea acestora am propus. (Miscari in stang'a.) Dece deca am propus numai schimbarea parcelelor neinpoporate, nime nu va deveni deposedatu din cas'a s'a. (Esclamatiuni in stang'a: Nu acésta e intielesulu alinei 3! Miscari.)

George Popu: Am auditu fórtă adeseori accentuandu-se aici in camera, că acei deputati, cari sunt alesi in Ungaria propria, nu cunoscu referintiele din Transilvanie, si nu deosebire nu cunoscu referintiele ce există acolo intre fostii domni feudali si intre fostii iobagi. Eu o credu acésta pe deplinu, onor. Casa! pentru că într'adeveru acolo referintiele sunt fórtă curiose, acei deputati inse, cari au petrecut cu atentiu desbaterile de astă, si-au potutu castiga o convingere despre referintiele de acolo.

Me provocu numai la tonulu si espressiunile, de cari sau folositu deputatii Ugron Gábor si Horváth Gyula in discursurile lor; deca veti binevoi a le apretia acelea psichologice poteti deduce consequențe despre referintiele, ce potu se existe acolo intre fostii domni feudali si intre fostii iobagi.

Eu din incidentulu, că dl. Ugron Gábor in privința unui in posessiune a inmobilelor si a folosirei neconturante a acestor'a in timpu indelungat — se folosise de o nomenclatura, care intr'adeveru nu se astă in legile nici unei

natiuni din lume, numindu-o furtu, si fiindu-ă in giurulud-sale se nascuse o disonantia s'a nisuită de repetite ori se o si dovedesca, — imi propusemu, că in numele fostilor iobagi se protestediu in contra acestei maniere; dăr' după ce d-lu Pulszky o facu acésta intr'unu modu fórtă energicu nu mai vorbiamu, deca d-lu Horváth Gyula nu sustineea acea asertiune.

N'am ce face, dăr' cauta se o spunu, că inaintea d-lorū deputati din Transilvania o clasa a poporului din Transilvania nici nu are altu nume de cătu acela, care este impreunat cu furtulu, adeca hoti (tolvaj). Eu nu am provoca amanatiunea, dăr', deca o provoca altii, nu me ferescu de ea. D-nii Ugron Gábor si Horváth Gyula s'au declaratu astfelii despre propunerea din cestiune, că si candu amu traſ in evulu mediu, in selav' a cea mai crassa, candu se dicea, că „Rusticus praeter mercedem sui laboris nihil habeat.“

Fórtă bine a observat presidentulu si unu membru alu comisiunei juridice, că in Ardélu mii de locuitori sunt a-siedati prin enclave si traiescu acolo de 100—200 ani cu familie loru, nu furandu, ci cu consensulu respectivilor proprietari, facendu prestatiuni grele.

Deci eu in numele bietului poporu protestediu in contra unor asemenea nomenclaturi, si, de si acestea sunt o arma cu doue taisiuri, nu voiu se le intorcu in contra acelora, cari s'au folositu de ele fatia cu fostii iobagi.

Cu amaraciune amu fostu necessitat, on. Camera! se reflectediu la acésta cestiune de pane, ve rogă inse, acésta cestiune, dela care — ve potu asigură că de pinde pace a său turburarea Ardélului — se binevoiti a o deslegă fara preocupare, cu intieptiune sidupa dreptate.

Petru Mihali: On. Camera! Dece m'asiu fi indoită despre plausibilitatea temerilor acelora, cari cercu transpunerea propunerei d-lui deputatu, Kemény Kalmán, la comisiunea juridica, pentru esaminare si raportare, mi-ar' fi disparutu orice indoiala, după rectificarea d-loi propunetoriu, căci insusi d-lu propunetoriu nu'si intielege propunerea asié precum o intielegu alti domni oratori, cu tóte că despre d-lui trebue se presupunu, că se va fi ocupatu cu o cestiune a-tătu de momentósa celu pucinu 24 de óre.

D-lu propunetoriu marginesce valórea propunerei sale numai la enclavele neinpoporate, voiesce deci se o aplice numai fatia cu acele poiene, care nu sunt provediute cu case; mai multi dintre oratori ce s'au esprimatu inse mergu mai departe, ei voiescu se comassedie si enclavele provediute cu locuinte, si pe proprietarii acestor'a se'i deposededie.

Fiindu dăr' in privința ponderositatii, propunerei, atâtă de divergente parerile celor ce o sprinchescu, de óre sum convinsu, că facia cu unele dispositiuni ale propunerei, vinu in colisiune insemnate interese de ale proprietarilor mari cu ale celor mici, ve rogă, că la singuraticele dispositiuni ale propunerei se procedeti cu precautiune si pregeutare cuvitiósa, si spre acestu scopu se disponeti, că propunerea deputatului Kemény Kalmán să se transpuna la comisiunea juridica spre pertractare si opinare.

Ce privesc acea asertiune a unor dd. oratori, că o parte a proprietarilor mici din Transilvania si-ar' fi castigatu poieule ce le au printre paduri prin ocupari nepermissibile, prin violentia si prim furtu, — imi iau voia a me declara cu tota resolutiunea, că trag la indoiala adeverulu acestei asertiuni.

Cea mai mare parte a acestor posessiuni s'au facut la provocarea si cu invoirea domnilor feudalii. In vechime padurile că atari n'aveau nici o valóre, si că totusi se aduca vre-unu venit, insisi domnii feudali chiamau pe ómeni mai seraci, că se lazuișca si pentru vre-o taxă in bani, seu alte prestatii, se ocupe si folosesc lazuiturile. In acestu modo au devenit ei posessorii enclavelor, după cari au datu prestatii pénă candu le-a desfiintat legea.

Totu asemenea referintie au fostu si in comitatulu Maratiu vecinu cu Transilvania, dăr' a stigmatizată aceste proprietati cu o origine atătu de nelegală, cum o facura unii dd. deputati ardeleni, cari vorberea inaintea mea — nime nu s'a incumetatu, nici nu se potă.

Primescu propunerea lui Chorin.

Adolf Zay: D-nulu deputatu, care a facutu propunerea, se vede că a fostu reu intielesu din mai multe parti. Dlui prea bine scie ce a propus, inse dd. deputati n'au fostu in stare se'i pricpea propunerea cum se cade. Ce propune? Aceea, că pe calea regularei si proportionarei de regula numai acele enclave să se potă schimbă, pe cari nu se astă locuinte, — ér' deca sunt locuinte, atunci numai cu invuirea proprietariului, „volenti non fit injuria.“ Au sedusu pe dd. deputati cuvintele „afara de casulu comassarei generale“, — dăr' fara causa, căci propunerea numai in privința regularei si proportionarei intentionédia a face provisiune la acestu locu, ér' in privința comassarei se va dispune la § 23. Dece s'ar' transpune cestiunea la comisiunea juridica, amu aduce comisiunea intr'unu circulus vitiosus. Au fostu vorba si de terminologia, si unii dd. juristi din Casa s'au esprimatu ironice, că facia cu avere inmobila nu potă fi vorba de „furtu“.

La acésta mi iau voia a reflectă pe on. Cassa, că aceste teritorie de regula s'au castigatu „vi, clam et praecario modo.“ (Aprobări.) Parteniul Coスマ esclamă: „Nu este adeverat!“ (Miscari.)

Iuliu Gulner: Nime n'a motivat mai bine decâtă dl. Zay necessitatea de a nu decide astă in acésta cestiune; eu deci rogă pe on. Casa, că se binevoiesca a amană propunerea lui Kemény Kálman, pénă candu va veni la ordine §-fulu 23, care contine casurile de schimbă. Se o pertractam atunci, că se nu ni se intempele, se enuntiam aci unu principiu, pe care mai tardiu potă vomu fi necessitatii alu alteră. (Se votam! se votam!)

Alexiu Bakross referentulu: (Renuncia! Renuncia!) Nu potu renuntă dim motive personale. (Se audim!) Unu membru alu comisiunei juridice, precum si presedintele ei mi-au imputat, că primindu propunerea baronului Kemény Kálman mi-asu fi datu consimtiementulu la unu principiu, care este in contradicție cu hotaririle comisiunei. Fatia cu aceste ininviri mi iau voia a atrage atenția on. Camera asupra acelei inprejurari, că comisiunea juridica a primit fără contravotu §-fulu 23, care in punctul a) dice, că pe calea comassarei nu se potu schimba „fundurile intravilane (locurile de casa), cari sunt pe teritoriul comunei din preună cu posessiunile estravilane ce sunt inpreunate si ingradite cu ele.“ Acésta cu alte cuvinte insemnă, că nu se potu comassă fundurile intravilane, dăr' tóte fundurile externe cu edificie să fără ele sunt obiectul de comassatiune. Dăr' prin acésta nici n'a adoptat comisiunea vre-unu principiu nou, căci patentă urbariala din 1854 totu asemenea dispune in §. 72 punctul d), unde se dice, că remainu in posessiunea proprietarilor actuali:

„Edificie, ce se astă afara de comuna, decumva aceia, in a caror competența aru cadă acele edificii său pamanturi, pe cari se astă e'e, nu voru luă asupra' si spesse construirei resp. stramutarei loru, său decumva aceste spesse nu le voru restituă aceia, cari au cerutu comassare.“

Aprópe din cuventu in cuventu dispune si instructiunea ministerială din 1868 cu adausulu, că acolo se dice, că: deca este necesitatea economică, se potu schimbă si chiar fundurile intravilane. Comisiunea juridica deci a deslegat cestiunea principala, precum si a trebuitu se o deslege, căci intr'adeveru nu esiste nici o lege, care ar' intredice schimbarea fundurilor intravilane. Numai atăta mai voiu se observă, că eu de locu n'am esperiatu acelu gradu de iritatiune, la care s'a provocat dl. Pulszky, si care ar' potă retine Cameră dela decidera acestei cestiuni; din contra eu personalmente, si nu că referentu comisiunei, afu cestiunea atătu de cōpta, in cătu on. Casa potă se votdie asupra ei tăra nici o amanare. (Aprobări in drépt'a.)

Preșidiul: pună la votu propunerea lui Chorin si Gulner, cari inse ambele cadu, si se primește propunerea baronului Coloman Kemény. Cu acestea siedintă se incheia.

(Va urmă.)

Diverse.

[Prințipele mostenitorul Rudolf generalul „Pr. Tgbl.“ astă, că prințipele mostenitorul Rudolf va reprezentă Austria la manevrele din provinciile Brandenburg, portandu dea uniformă unui generalu. Indată după terminarea acestor manevre prințipele va avea unu concesiune mai lungă.

[Domnitorul Carolu] a fostu numit, precum scimus de curându, siefu-onorariu alu regimentului alu 6-lea de infanterie de linia, care pórta acuma numirea „Reg. 6 Printiulu Carolu aiu României.“ Se anunță acuma, că, cu ocazia reîntorcerei sale prințipele Carolu va trece in revista acestu regimentu, care se astă de presentu in garnizoana la Budapest'a. Revistă va avea locu pe campulu Rakos. Prințipele Carolu va petrece două zile in Budapest'a.

[In cauza pasporturilor] ministeriul a adresat la tóte iurisdictiunile o circulară, in care arata, că se intemplă de multe ori, că cetățenii ai Ungariei pléca in strainatate numai cu căte unu certificatu (Legitimationskarte) scosu numai pentru o cătorie in intrulu tieri si apoi, pe basă unui asemenea certificatu, cercu dela ambasadele si consulatelor austro-ungare pasporturi in regula. De aceea ministeriul provoca pe iurisdictiuni, că se instrueze pe cei ce cercu chartii de legitimare, că cu aceste nu potu caletori in afara si pe viitorul toti aceia, cari voru face acésta, voru fi considerati de vagabundi si voru fi siliti a se reîntorce imediatu in patria.

[Effectivul armatei chineză] este cu neputinția de a-lu precisă, scrie „Ostasiulu“: „Unu studiu minutiosu alu raportelor indigene, facutu in 1823, daduse că rezultatul o cifra totală de 1,263,000 de ómeni inscriși in contrôle, dăr' o

a treia parte nu primiea nici o solda si nu era de cătu numai nominalu in serviciu. Cercetari facute in urma, si alu caror resultatu se considera că mai exactu, evaluaza puterea imperiului la 87,000 de șomani de cavaleria 195,000 de infanteria de tiéra si 320,000 de infanteria de garnisóna: ceea ce dă o cifra totala de 602,000 de șomani pentru aceste doa arme. Se pote dăr admite, că efectivulu trupelor sub arme variéza intre 500,000 pînă la 1 milionu de șomani, după impregiurari si capriciul guvernatorilor generali. Dăr' cea danteia din aceste doue cifre este de sigur cea mai apropiata de realitate; Calmucii, Tungusii si alte triburi mongole, ar' puté la nevoie da trupe auxiliare in numeru suficientu pentru a forma unu corp specialu de o suta de mi de șomani, care, in casulu unui resbelu cu Russi'a, ar' jocă un rol cu atâtua mai importantu, cu cătu aceste popore locuesc in vecinatate imediata cu fruntaria ruseasca. Mongoli'a are o populatiune foarte numerosa si esentialmente militara; toti caletorii, cari au potut strabate dincolo de zidulu celu mare, sunt de acordu pentru a marturisi calitatile admirabile ale pastorilor mongoli.

[Domulu si Dömn'a Romaniei in Berlinu.] „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, din 29 August, publica urmatoreea dare de séma despre primirea Domnului si a Dömnei la Berlinu: „Altetiale loru regale, Printiul Carol si Princes'a Elisabet'a, au sositua a-séra la orele 8 si 45 minute cu trenulu accelerat la Postdam, insotiti de colonelulu Schina si de damele de onore Mavrogheni si domnisor'a Ghica. Eri diminétia la 2 ore si 12 minute augustii caletori venindu de la Krachenwies din apropiara de Singmaringen au pornitua inainte pe la Kassel si Börssum. Aci erau acceptati la gara de fratele Printiului Carol, Printiul Fredericu de Hohenzollern cu August'a Sa soția, de domn'a de onore barones'a Gartner si de oficerii comandati a face serviciul de onore, generalu de Zedlitz-Leipe, comandantulu brigadei 3 a cavaleriei de garda si majorulu de Iohn de la regimentulu 2 alu dragonilor de garda, alu caruia siefu este fratele Printiului Carol. Asemenea mai venise din Berlinu Presidentulu politiei Engelken. Din partea curtiei venise Printiul Vilhelm, spre a saluta pe inaltii ospeti in numele Majestatiei Sale Imperatului si Regelui.“

In momentulu candu se semnala sosirea trenului, unu lacheu regalu porni calare in galopu de la gara la palatu, pentru a insciintia pe Majestatea Sa. Printiul Fredericu de Hohenzollern cu Princes'a esira din salónele regale pe peronulu de la medillocu de unde salutara pe inaltii ospeti, cari stau la ferestrele cupeului. Candu se opri trenulu, A. S. R. Printiul Carolu se dadu josu din vagonusi ajuta augustei sale sotii de a descinde asemenea. Dupa salutarile forte cordiale ce se schimbara apoi intre Inaltele personagie, si după presentarea domniloru si a damelor din suite, Altetiale Loru intrara in salónele regale; A. S. R. Printiul Vilhelm daduse bratiulu Princesei Elisabet'a; A. S. R. Printiul Carol, in uniforma de generalu romanu, daduse bratiulu Princesei de Hohenzollern, printiul Frederic de Hohenzollern urma cu Colonelul Schina si cu damele de onore. In salónele regale Princes'a Elisabeta primi unu frumosu buchetu de la soția maresialului curtii, contele Perponcher. De la gara Princes'a Elisabeta si Princes'a de Hohenzolleru, impreuna cu Printiul Carolu si cu Printiul de Hohenzollern, plecara intr'o trasura regala. A. S. R. Printiul Vilhelm cu adjutantru său, capitanulu de Bülow, urmara intr'o alta trasura. La palatu gard'a de onore se facu de unu indoitoru postu din regimentulu I de garda pedestră. Majestatea Sa Imperatulu care venise in adinsu de la Babelsberg, si A. S. I. si R. Princes'a ereditara si A. S. R. Princesa ereditara de Meiningen impreuna cu sotiu seu, salutara aci pe inaltii ospeti si luara apoi ceiul. Domnul Carolu si August'a sa soție voru ocupa in totu timpul siederei loru aci apartamentele Oranice.“

(Ce a castigatu Dr. Tanner?) In urm'a postului seu de 40 de lire Dr. Tanner a castigatu, după cumu anuntia foile americane, urmatoreea suma frumosă! In urm'a propriului seu remasiagu 5000 de dolari in urm'a remasiagului unei agentii 12,223 de dollari, pentru vinderea unei fotografie 1500 de dollari, bani de intrare dela cei ce l-au visitatu in timpulu postului său, si după aceea 78,915 dolari dela multi fabricanti, spre a le concede că se impodobesc marfurile cu numele seu, 11,102 dolari, presentu dela Universitate 3000 dolari, presentu dela statulu Ohio 5000 dolari,

dela patronulu seu 1000 dolari, dela cas'a Liebig si Comp. 20,000 dolari, la olalta 137,640 dolari.

(Consumulu de carne de calu in Vien'a.) In primulu cuartalu alu anului curentu se taiara in macelari'a din Vien'a 1189 cai, in alu doilea cuartalu inse numai 864 cai, fiind că se importara multe vite cornute. Pretiulu carnei de calu, din partea dinainte, e 20—24 cr. chilogrimalu; din partea din doreptu 28—32 cr. Plumani si de friptura pe gratariu (Rostbraten) 32—36 cr. Carne afumata 80 cr., carnatiei uscati 88 cr., extra carnati 36 cr., grasime cruda 60 cr., grasime topita 1 fl 40 cr. — 1 fl. 52 cr. osse 6 fl. pe 100 chilo, pei 4—5 fl. bucat'a, perulu dela o coda 35 cr. De gustibus non est disputandum.

[Pedeps'a cu biciu in Anglia si America.] Curiosu lucru! La cele doue popore, cari se pretindu a avea cea mai mare grigia pentru libertatea si demnitatea umana, la Anglesi si la Americani, pedeps'a cu biciu remane intotdeauna intrebuintiata. Unu momentu Anglesii o desfintiase; dera au restabilito numai de cătu pentru atentatele contra persoanelor; au aplicat o chiar' de curendu unui vagabundu. Interpelatu in acest'a privintia in Camer'a Comuneloru, D-nu Vernon Harcourt, ministrulu de interne, a recunoscutu esactitatea faptului. Dera elu a aratatu că pedepsele aplicate, de 15 ani, a acelui vagabundu se urca la 40. Ministrulu a raportat si unu cumentu curiosu adresatua de acestu individu unui magistrat: „Nu sunt de cătu prosti si cai cei cari lucrăza; eu nu sunt nici prostu nici calu, si cându am trebuita de unu domniciliu, carcerea de la Wandsworth este destulu de comoda pentru mine.“ In present'a uneia tari declaratiuni si a antecedentelor acestui individu, care, de 15 ani traiase cu spesele contribuabilor, magistratulu a juratu, că nu este de cătu o pedepsa corporala care ar' puté se'lui silësca a'si sustiené vieti'a elu singuru. D-nu Harcourt, după ce a datu aceste esplikatiuni, a adausu că, fiindu elu insusi putin favorabilu acestui modu de repressiune, crede că, deca vreodata aplicatiunea acestei legi a fostu justificata, este in casulu de față.

Catu despre Americani, ei alerga, că la unu spectaculu atragatoru, sa véda pe călău biciuindu criminalii desemnati de justitia, La densii biciuli este asié de puçina desonoratu in cătu la New-York, sunt căti-va ani, copii de mai multe scoli fiindu intrebati deca voescu se fia inlocuita pedeps'a cu biciu cu pedepse scrise, ei preferara in unanimitate loviturile. Este catu-va timpu, o multime de șomani se strinse la New-Castel, pentru a vedea aplicandu-se la siépte condamnati teribil'a corda cu noua noduri. Patru din condamnati erau albi, unul negru adultu si cei l'alti doui erau tineri negrisiori, unul de 14, celalalte de 10 ani.

Servulu Sturkley, unu hotiu cumplit, primi patru dieci de lovitururi fara a scôte vre unu tipetu; Lewis Taibaz condamnatu pentru tentativa de omoru fă celu mai puçinu bravu. Cătu despre Iohn Henry, din Filadelfia, elu urlă că un draeu,

[Transplantarea arborilor in timpul noptii.] — Unu horticulor, presupunendu, că arborii si plantele transplantate in timpulu noptii ar' avea mai multi sorti de a se prinde de cătu deca ar' fi transplantati in timpulu dileyi, a voit u se verifice conjectura sa prin experientie. Elu a facutu mai multe serii de transplantati successive, incepandu la patru ore după amedi, apoi continuandu după sfintitulu sărelui. Arborii transplantati peste dì au perduto florile loru si s'au prinsu forte anevoia. Aceia cari au fostu transplantati după apusulu sărelui au conservat florile loru si abia s'au resimtitu de schimbarea locului. Elu a facutu o altă incercare cu diece ciresi pitici, in momentulu candu fructele ajungeau a treia parte din volumulu loru. Cinci, fura transplantati diu'a, er' cinci nöpte. Cei d'antai perdura fructele loru, cei l'alti le conservara. Semnalama acest'a teoria celor interesati. Unu faptu forte cunoscutu, care o confirma, este că evaporatiunea fruidelor merge scadiendu din ce in ce, se apropia sera si incetează aprópe cu deseverire peste nöpte. Arborele transplantat in timpulu noptii a suptu deja din succulu pamentului in momentulu candu evaporatiunea reincpe sub actiunea luminei sărelui.

Clusiu la 1 Iuniu a. c. in favorulu gimnasiului romanu infinitiandu in Siomcut'a mare si in favorulu scólei confessionale din Gilau au mai in cursu urmatorele oferte. Binevoiti a le publica in pretiosulu diuariu-celu redigeti, esprimendune tota odata cea mai sincera multiamita acelui M. O. domnui mar'animosi, cari s'au induratu a-si oferi obolulu pentru promovarea acestei intreprinderi salutarie.

Pre list'a dlui Teodoru Blag'a din Siomcut'a mare: Paulu Dragosiu 2 fl. Paulu Petuvan 50 cr. Ilia Bucsa 1 fl. Sandro Rotariu 1 fl. Vasiliu Popu 1 fl. Nicola Nyilván 2 fl. Pelagia Popu 1 fl. Victoru Marcu 2 fl. Dr. Iosifu Popu 1 fl. Alesandru Cziple 1 fl. Iosifu Popu 1 fl. Vasiliu Dragosiu 2 fl. Georgiu Miculu 1 fl. Demetru Indre 1. fl. Alesiu Cicianu 1 fl. Elia Popu 15 cr. Ioane Belbe 1 fl. Irimie Ratiu 2 fl. Andrei Medanu 1 fl. Teodoru Blag'a 50 cr. Georgiu Popu 50 cr.

Pre list'a dlui Simeonu Tamasiu din Lugosiu: Michailu Besanu 1 fl. F. Rezey 1 fl. Unu pelerinu 1 fl. Petru Popu 1 fl. Gavrila Popu 1 fl. Dr. Major 1 fl. I. Madinca 1 fl. Bordanu 1 fl. Andrei Liviu 1 fl. Teodor Popu 50 cr. Grozescu 50 cr. Teodoru Popu 2 fl. Simeon Tamasiu 1 fl.

Pre list'a domnului Pamfiliu Podoba: Georgiu Vlas'a 1 fl. Victoru Mauritiu 1 fl. Pamfiliu Podoba 1 fl. (Va urmă.)

Sciri ultime.

Cracovi'a 3 Septembre. Guvernorulu-generalu russescu, generalu A bedynsky, care a inmatatu imperatului Franciscu Iosifu unu autografu alu imperatului Alecsandru a plecatu asta sera după ce a avutu audientia de adio. Imperatulu a visitatu in cursulu dilei mai multe stabilimente findu salutatu pretutindeni cu ovatiuni entuziasnice.

Sér'a avu locu unu conductu festivu alu tieranilor seceratori si o nunta tieranescă cracoviana, Comun'a Cracoviei a inzestratu doue parechi de tierani tineri. Imperatulu a datu fiecarei din aceste parochi 50 de galbini. Conductulu tieranescu oferie a unu spectaculu imposantu si era impreunatu c'unu lungu siru de ovatiuni cutusasticce pentru imperatulu. Maiestatea S'a privea din banconulu resedintie la productiunea tieranilor,

Milano 2 Sept. — Doctorulu Vladescu, profesora la facultatea de medicina din Bucuresti, a fostu alesu vice-presedinte alu congresului de oftalmologie.

Paris 2 Sept. — Decretele din 29/17 Martie au fostu esecutate astazi in tota França in ceea ce privia stabilimentele de investimenti ale Iesuitilor. Nu s'a intemplatu nici unu incidentu insemnatu. Iesuitii au plecatu.

Pretiurile piatieri

din 3 Septembre st. n. 1880.

	Hectolitre. fl. cr.	Hectolitre. fl. cr.
Granu	fruntea . . . 7.60	Mazarea 6.50
	midiulociu . . . 7.—	Lintea 8.20
	de diosu . . . 6.50	Fasolea 5.50
Mestecatu 5.60	Cartofi 1.—
Secara	{ fiomosa . . . 5.30	Sementia de inu . . . 12.—
	de midiulociu 5.—	" de cânepa . . . 5.50
Ordiul	{ frumosu . . . 4.—	1 Chilo. fl. cr.
	de midiulociu 3.80	Carne de vita 48
Ovesulu	{ frumosu . . . 2.30	" de rimotoriu . . . 52
	de midiulociu 2.10	" de berbec 30
Porumbulu 5.10	100 Chile. fl. cr.
Meiu 5.20	Seu de vita prospetu . . . 35
Hrisca —	" " topitu 48

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 3 Septembre st. n. 1880.

Rent'a de auru un-	Imprumutulu cu pre-
gara 110.75	miu ung. 111.75
Imprumutulu cailoru	Losurile p. regulare
ferate ungare 125.75	Tisei si a Segedin. 109.50
Amortisarea datoriei	Rent'a de harthia aust. 73.—
cailoru ferate de ostu	" de argintu . . . 73.85
ung. (I-a emissiune) 83.40	" de auru . . . 88.85
dto. (II-a emissiune) 99.40	Losurile din 1860 . . . 131.50
dto. (III-a emissiune) 87.25	Actionile bancei austriace . . .
Bonuri rurale ungare 95.—	ungare 833.—
dto. cu cl. de sortare 94.25	" bancei de creditu
Bonuri rurale Banat-	ungare 263.25
Timis. 94.25	" bancei de creditu
dto. cu cl. de sortare 93.60	austriace 293.80
Bonuri rurale transil-	Argintulu in marfuri
vane 94.50	Galbini imperatice 5.50
" croato-slav. 94.50	Napoleond'ori 9.36
Despagubirea p. dijm'a	Marci 100 imp. germ. 57.85
de vinu ung. 93.75	Londra. 117.90

Clusiu la 19 Augustu 1880. st. n.

Stimate Dle Redactore! Pentru maijalu aranjati de junimea romana dela universitatea din

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gött si fiu Henricu.